

GILLETTE & L'ORÉAL, WOMEN USA

VOL. III

Kentucky • Louisiana • Maine • Maryland
Massachusetts • Michigan • Minnesota • Mississippi

FERDINANDO FREGA

GILLETTE & L'ORÉAL, WOMEN USA — VOL. III

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 08

*Kentucky, Louisiana, Maine, Maryland, Massachusetts,
Michigan, Minnesota, Mississippi. Tertia pars itineris
Americani, a valle Ohio usque ad deltam.*

Caput Nullum — initium commune

*Hoc caput initiale omnibus sex voluminibus seriei Mulieres
Civitatum Foederatarum commune est. Hic integrum redditur,
sed clausum, ut series ordine sine repetitione legi possit.*

CAPUT NULLUM

Hic mundus non est regio: est limes. Polus Septentrionalis non
excipit, non ignoscit, nullum errori locum relinquit. Candor regnat
ut res absoluta, tacita et sine memoria. Temperatura non est
notitia meteorologica: est praedator. Nox per menses durat,
cogitationes opprimit, hominum lineamenta depravat, voluntatem
devorat.

Communitates paucae sunt, parvae, clausae. Inuit, Yupik, populi
arctici ibi vivunt ubi nemo manere eligeret. Hic quisque ad
salutem gregis necessarius est. Si utilis non es, onus fis. Et qui
onera fiunt in silentium evanescunt, in nivem, in rationem loci qui
nihil concedit.

Stationes scientificae aliud frigoris genus addunt: illud ordinum.
Hic mulier res rara est, anomalia quae aut se accommodare aut
succumbere debet.

In hoc loco notio «evanescendi» non exstat. Est tantum candor qui omnia delet.

Mulieres Inuit et Yupik

Puella arctica non indulgenter educatur: paratur. Mature discit frigori, tenebris, fami resistere. Gregi utilis fieri debet, quia hic identitas non est propria. Est munus. Mulier onus familiae et communitatis fert: cibum, ignem, liberos, pelles, curam. Nemo de iuribus loquitur. Nemo de fragilitate loquitur. Animi demissio exstat, sed nomen non habet. Violentia exstat, sed testes non habet.

Mulier stationum scientificarum

Docta, perita, disciplinae assueta. Advenit ut investigatrix, technica, medica. Cito intellegit Polum Septentrionalem titulos non agnoscere. Hic sola animi duritia valet. Ordines virorum ei dominantur, et quodvis infirmitatis signum pro infirmitate habetur. Locus est ubi robur non sufficit: summa sui continentia requiritur.

Mulier occidentalis «externa»

In libertate educata, advenit putans se frigus vincere posse. Sed locus eam frangit: solitudo, spatia angustissima, silentia sine fine. Stationes non sunt communitates, sunt machinae. Et mulier, intra machinam a viris descriptam, pugnare debet ne evanescat.

Iter ad finem mundi

Vicinus meus, Antonius, Nino appellatus, per annos de Promunturio Septentrionali loquebatur, de sole mediae noctis, de mensibus sine tenebris. Somnium erat quod in sinu servabat, quasi rem impossibilem. Quodam mane mense Maio

tintinnabulum eius pulsavi et hoc tantum dixi: «Sarcinas para. Intra horam redibo. Post 30 dies revertemur.» Me intuitus est, miratus, laetus. Uxor eius, sollicita, rogavit quid in animo haberemus. «Somnium persequi», respondi.

Currum conscendimus. Uxores nostrae nos quasi insanos aspiciebant. Sed hoc iter verum erat. Nino iam quaestionibus plenus erat. «Quo imus? Quantam pecuniam afferam?» «Quiesce», ei dixi. «Post 54 horas illic erimus. Tantum 5.000 chiliometra. In novo Range Rover sumus. Itinere frui.»

Singulis 300 chiliometris consistere debebam: ille, duodecim annis me maior, suum modum habebat. Ego aquam et liquores habebam; ille cafaeum et corporis necessitates. Et quo longius progrediebamur, eo plura de vita sua narrabat. Res quas numquam scivissem, nisi via illa sine fine fuisset.

Duo viri soli in curru semper de mulieribus loquentes. Ille uxorem tantum suam cognoverat. Risi. Eum confirmavi: «Nos eodem modo sumus.»

Rogavit quomodo mentem sanam servarem dum per 60 horas currum agerem. De Russia ei narravi, cum annos 22 natus per 51 horas currum egissem ut mulierem convenirem quam numquam videram. «Spatia non sunt limites», ei dixi, «sunt excusationes. Ego numquam ullas habui.»

Adventus in candorem

In Norvegiam intravimus. Deversorium in via. Ibi currum relicturi eramus et traha perrecturi.

Dux tecta erat, impenetrabilis. Cum perspicilla detraxit, intellexi eam mulierem esse. Mulier Norvegica, tacita, directa, glacialis.

Nino in media traha, illa ante, ego cum meis 190 centimetris post, agmen claudens.

Adhuc dies erat. Horologium meum horam monstrabat, sed non dicebat utrum nox an mane esset. Sol mediae noctis erat. Ad Promunturium Septentrionale perveneramus.

Nino flevit. Me amplexus est. Ei ridens dixi: «Cave... homines putare possunt nos esse cinaedos.» Risimus, sed in fine mundi eramus.

Tum gelu venit: -52 gradus Celsius.

Ingressus in veram regionem arcticam

Nos in capsam metallicam duxerunt ut vestes mutaremus. Vestimenta gravissima, farta, clausuris tractilibus implicatis clausa.

Pro duce solvi. Nino in iglu cum quibusdam viris relictus est; ego in alio cum familia: sene inter 70 et 80 annos nato, et tribus mulieribus inter 30 et 50 annos natis.

Mundus clausus erat. Simplex. Ferus.

Vir seorsum stabat. Mulieres modum servabant. Et latrina erat collis quinque metris ab iglu distans: stercus congelabatur antequam humum tangeret. Prima mea urina stella arctica flava facta est. Septentrio me salutabat.

Mulier media aetate, Magi, paulum Anglice loquebatur. Cetera erant gestus, oculi, manus. Lingua frigoris.

Cum nescirem quomodo vestimento uterer, illa, nihil cogitans, inguina mea tetigit ut clausuram occultam ostenderet. Nulla malitia erat, nullus pudor: munus tantum. Salus.

Tres dies in iglu

Cibum attulerunt. Piscem fumo duratum, piscem crudum, iecur aselli, ventrem balaenae. Et globulos squali. Nulla electio erat. Nihil aliud. Erat quod natura praebet.

Tum bibi: liquorem rubrum. Vinum esse putavi. Erat sanguis balaenae colatus, coctus, dulcificatus. Bibi. Robur mihi dedit quod numquam antea senseram. Vim primigeniam. Cocainum esse putavi. Minime. Erat Septentrio corpus ingrediens.

Mulieres me observabant. Senex venatum exiit. Ego quiescebam et sanguinem bibebam. Tres dies sine telephono, interrete, computatro, sine Nino. Ego tantum et illae.

Nox non erat. Lux tantum, ignis, glacies, spiritus.

Tres mulieres ad dormiendum decubuerunt. Ego locum quaerebam. Natu minima brachium sustulit et mihi signum dedit ut accederem. In risum eruperunt. Non intellexi. Dixerunt me esse suum «Natale».

Modus dicendi me receptum esse.

Conatus sum eis aliquid pecuniae dare ut gratias agerem. Recusaverunt. Amplexum tantum volebant. Et pauca verba Calabrica ut propius se sentirent.

Ibi intellexi pretium donorum verorum: eorum quae nec emi nec vendi possunt.

Valedictio ducis

Post tres dies dux advenit. Cum tribus mulieribus per horam locuta est. Ego foris eram. Non intellegebam quid dicerent. Mea res non erat. Erat lingua earum, mundus earum, lex earum.

In capsula, dum vestes exuo, dux intravit. Curiosa. Directa. Septentrionalis. Me arte amplexa est. Me osculata est. Cutis eius candida erat ut lac. Oculi eius caerulei ut caelum Augusti.

Rogavit ut eam abducerem. Quidvis fecisset ut ex illo mundo exiret.

Reverenter subrisi. Non poteram. Non debebam.

Unum tantum promissum ei reliqui: «Si quid tibi opus erit, epistulam mihi scribe. Te adiuvo.» Etiam pecuniam recusavit. Mulier pulchra erat, sed sola. Solitudo quae procul non cernitur. Solitudo cui frigus non ignoscit.

Reditus domum

Nino arcessitum ivimus. Exsultabat. Redire nolebat. Sed ego constitutum cum uxore eius habebam.

Omnibus de tribus suis diebus narravit. Ego tacui. Numquam quicquam cum homine communicavi. Tantum cum charta.

Atque ita, dum Nino ad mundum suum redibat, ego iam in itinere ad alium eram. Alia meta. Alius occursus.

Salve.

Epilogus

Septentrio te non capit: te mutat. Et numquam

integrum te reddit. Viri ad Polum Septentrionalem veniunt lucem quaerentes, silentium, imagines photographicas, somnia. Mulieres manent ut supersint.

Viri narrant quae viderunt. Mulieres tacent quae passae sunt.

Viri redeunt. Mulieres manent. Manent in frigore, in domibus nivis, in silentiis inauditis. Manent ut communitates sustineant quae eas non celebrant. Manent ut liberos, senes, peregrinos tueantur. Manent invisibiles.

Unam tantum memoriam illinc tuli: mulierem pulchram, incredibiliter pulchram, sed solam. Non sensu amatorio. Sensu humano. Sensu tragico.

Meditatio

Septentrio corpus non necat. Praesentiam necat. Et quod restat candor est: locus ubi mulieres simul vivunt et evanescent.

Ideo scribo. Quia loca extrema suam historiam non narrant. Et qui ea pertranseunt luxum tacendi sibi permittere non possunt.

Non ego. Non ego. Terra mea me genuit, et reliquus mundus me excipit non ut hospitem, sed ut unum e familia.

Ex absoluto Septentrionis candore in absolutam Civitatum Foederatarum confusionem descendi.

CIVITATES FOEDERATAE AMERICAЕ

Munus impossibile

Duodeviginti annos apud societatem Americanam laborare tibi dat quod nulla alia societas in mundo dare potest: culturam laboris, rationes agendi, propositum clarum, et ordinem bonorum quae non sunt theoria — sunt usus cotidianus. Ea tibi non explicant; ea tibi aedificant. Et id faciunt nulla a te venia petita.

In officio urbis New York eram cum mihi munus oblatum est quod numquam cogitaveram. Non promotio. Non translatio. Experimentum.

Programma secretum, institutum ut exemplar necessitudinum humanarum intra Civitates Foederatas probaretur. Non elegerant moderatores, psychologos, institutores. Elegerant homines certo rerum verarum usu praeditos. Et nomen meum prodiit — quamquam per duodeviginti annos in venditionibus fueram. Non munus spectabant: mentem spectabant.

Probatio explicatu simplex erat et perfectu difficillima:

50 civitates Americanas uno anno visitare, urbes ipse eligens et in singulis saltem hebdomadem manens.

Duae ultimae hebdomades feriae coactae futurae erant. Omnes sumptus ipsi solverent. Mihi tantum vivendum erat, observandum, intellegendum, et relatio singulis diebus Lunae tradenda. Narratio humana, sicca, accurata.

Contractum subscripsi. Domum certiolem feci. Nihil rogaverunt. Tantum scire volebant num commeatus menstrui advenissent. Ego annum in America obiturus eram. Illi, ut semper, mensem proximum obibant.

Ad cautionem, stipendium meum directo in rationem argentariam meam in Italia deponeretur. Modus urbanus erat mihi dicendi: «Nihil stulte facias. Cum eo quod habes vive. Videamus quis vere sis.»

Quindecim demum annis post ad relationes meas primigenias accessi, ad analyses, ad materiam quam de me collegerant. Hic liber inde natus est. Veniam eum edendi impetravi, una condicione: ne umquam societatem nominarem quae eum mandaverat.

Nihil refert. Haec historia non est de signis. Est de viro in terra quae intellegi non potest nisi eam ipse experiaris.

Incipiamne a loco remotissimo?

Ratio postulabat ut a marginibus inciperem, non a centro. Duabus de causis simplicibus:

1. Recens ab experimento eram: summa perspicuitas, maxima attentio.
2. Ab extremo incipiens cursum corrigere et iter pure perficere poteram.

Non opus erat in urbe Boston aut Chicago incipere. A limite incipiendum erat. A loco qui tantum in charta America erat.

Juneau elegi, caput Alaskae. Seclusum. Nave aut aëroplano tantum adeundum. Urbs quae nullius est. Locus aptissimus ad incipiendum.

Opes optime disponere

Antequam proficiscerer, feci quod Americanus praecipue observat: me ut homo peritus, non ut viator otiosus, ordinavi.

Tres e celeberrimis societatibus aëriis vocavi, eas quae amplissimas retes domesticas habent. Minus quam una hora libellum quinquaginta volatuum domesticorum sexaginta centesimis deminutum emi.

Nulli temporis limites. Nulli dierum limites. Nullae restrictiones. Una tantum condicio: eos intra annum adhibere.

Idem feci cum catenis deversoriorum, Uber Taxi, societatibus quae currus locant, deinde tabulam rectam itinerum paravi, rationum, non temporum.

Paratus eram.

Primus meus verus successus fuit. Primum signum me scire movere. America eos remuneratur qui agunt, non qui exspectant.

Cum societas negotium vidit, fecit quod cultura Americana semper facit: fidem exploravit.

Poteramne annum continui motus regere? Poteramne casibus improvisis, spatiis, necessitatibus subitis occurrere? Eramne sui iuris?

Hac de causa, antequam proficiscerer, aliam rem gravissimam constitui:

Curavi ut in charta creditoria limes menstruus saltem 100.000 dollariorum mihi esset.

Non ut expenderetur. Ut demonstraretur nos ea regere posse. Americani sic cogitant: si sui iuris non es, libertatem non habes. Et si libertatem non habes, aestimari non potes.

Ex illo tempore programma non iam munus erat. Erat missio.

ET NUNC VERE ITER FACIMUS

Alaska pars Civitatum Foederatarum est sola geographia. Alius mundus est.

Locus est ubi mulieres sine vestigio evanescunt. Ubi querela numquam ad metam pervenit. Ubi urbes nihil sunt nisi insulae cultae in media continente fera.

Juneau prima mea probatio fuit: urbs caput sine viis quae eam cum reliqua terra coniungant. Frustum Americae quod Americam non sapit.

Hic aliquid intellegere coepi: iter non geographicum futurum erat. Humanum futurum erat.

PARS 1 (Volumen I)

Alabama – Alaska – Arizona – Arkansas – California – Colorado – Connecticut – Delaware – Florida – Georgia

PARS 2 (Volumen II)

Hawaii – Idaho – Illinois – Indiana – Iowa – Kansas – Kentucky – Louisiana – Maine – Maryland

PARS 3 (Volumen III)

Massachusetts – Michigan – Minnesota – Mississippi – Missouri – Montana – Nebraska – Nevada – New Hampshire – New Jersey – New Mexico

PARS 4 (Volumen IV)

New York – Washington

PARS 5 (Volumen V)

North Carolina – North Dakota – Ohio – Oklahoma – Oregon – Pennsylvania – Rhode Island – South Carolina

PARS 6 (Volumen VI)

South Dakota – Tennessee – Texas – Utah – Vermont – Virginia – West Virginia – Wisconsin – Wyoming

KENTUCKY

Kentucky civitas est quae in duabus dimensionibus exstat: superficies ex fodinis carbonum, whisky, equis et collibus viridibus constat; profunda vero ex paupertate antiqua, communitatibus segregatis, religione rigida et occasionibus raris constant.

Terra est quae non iam rustica est, sed nondum moderna.
Suspensa. Lenta. Fessa. Et cum terra suspensa est, mulieres eam
sustinent.

In Kentucky mulier non evanescit propter eventum. Evanescit
propter hereditatem socialem quae per generationes eam se
sacrificare coegit. Familia, liberi, labor precarius, ecclesia, vicini,
aliorum difficultates: omnia in umeris eius sunt. Absentia eius non
est strepitus. Est pondus.

Mulier ex regionibus olim metallicis – 41

annos nata

Carbo Kentucky aedificavit et delevit. Fodinae clauduntur, viri
opus amittunt, dependentia a medicamentis chemicis crescit,
paupertas diffunditur.

Mulieres hic sustinent quae secuta sunt. – mariti sine opere –
liberi in frustratione educati – mercedes perquam exiguae –
nimiae dosis quae amicos et propinquos feriunt – communitates
exasperatae.

Laborant in tabernis, in scholis, in ministeriis, in auxilio aliorum.
Omnia faciunt quae systemata oeconomica fracta non iam faciunt.

Absentia eius socialis est: nisi mulier esset, civitas rueret. Sed
nemo eam agnoscit.

Domina Derby et equorum educandorum – annos 36 nata

Kentucky celebris est propter equos et Derby. Post illam imaginem
elegantem latet exercitus mulierum quae stabula purgant,
animalia tractant, vices matutinas obeunt, pro mercedibus
ridiculis laborant.

Splendor in fronte est. Sudor in tergo.

Absentia eius oeconomica est: sine ea industria non procedit, sed ipsa manet rota a publico et a viris rei publicae neglecta.

Mulier religione capta – annos 48 nata.

In multis comitatibus Kentucky ecclesia plus potestatis habet quam civitas.

Mulier esse debet: – mater – uxor – exemplar morum – praesentia honesta – communitati oboediens.

Ex munere suo exire non potest. Se ipsam renovare non potest. Dubia aut fragilitatem exprimere non potest.

Absentia eius culturalis est: ipsa sui non est. Pertinet ad narrationem religiosam loci.

Mulier operum minimae mercedis – annos 29 nata

Kentucky laboribus vilis mercedis viget. Et illi labores omnes mulierum sunt.

Arcariae, ministrae cauponarum, purgatrices pavimentorum, operariae in domibus senum, adiutrices scholarum. Vitae consumptae vicibus precariis, benzino caro, liberis educandis et nulla spe.

Absentia eius oeconomica et mentalis est: nullum exitum videt nec quisquam ei offert.

Epilogus – Kentucky

Kentucky est musivum traditionis, paupertatis, religionis et laboris. Mulieres spina dorsi eius sunt. Et hac ipsa de causa invisibiles fiunt.

Absentia hic consuetudo communis est. Modus vivendi.
Normalitas errata quae numquam in quaestionem vocatur.

Meditatio – Kentucky

Quaeque civitas aliam absentiae faciem ostendit. Kentucky eam ostendit quae ex ruina oeconomica et ex traditione praeterito haerenti nascitur.

Hic mulier tenet omnia quae viri amiserunt, omnia quae religio imponit, omnia quae paupertas stabilis.

Est anulus fortis, sed ut anulus infirmus tractatur.

Et ideo haec civitas in volumine necessaria est: ut ostendat quid fiat cum societas omnia in umeris mulierum relinquit et deinde agit quasi id normale esset.

LOUISIANA

Louisiana civitas est contrariorum ferocium. Est cultura, musica, historia, ars coquinaria, spiritualitas et identitas. Sed est etiam paupertas, instabilitas, dependentia, inaequalitas gentium, turbines vastantes, res publica inordinata et systema sociale fragile.

Locus est ubi pulchritudo cum foeditate convivit, sine aequilibrio. Omnia hic duas facies habent: urbs New Orleans est festum et vulnus, urbs Baton Rouge res publica et declinatio, et paroeciae rusticae communitas et solitudo.

Mulier in Louisiana non casu evanescit. Evanescit quia sola est figura stabilis in terra instabili. Et haec stabilitas eam consumit.

Absentia eius ex tribus gravibus causis oritur: – paupertas penitus radicata

– *Calamitates naturales quae in orbem redeunt*

– dura patrum potestas in moribus insita.

Hic mulieres familias, vicos, communitates integras regunt. Et dum ceteri omnes apparent, illa evanescit.

Mulier ex urbe New Orleans – annos 35 nata

Urbs New Orleans est musica, festum, chaos et historia. Sed est etiam una ex urbibus totius terrae implicatissimis et difficillimis.

Mulier quae hic laborat in tribus frontibus simul vivit: – peregrinatio rapax – violentia urbana – oeconomia instabilis

Laborat in: – thermopoliis – deversoriis – cauponis – circuitibus peregrinatorum – ministeriis publicis – musica viva – vita nocturna

Risus coacti. Mercedes exiguae. Pensiones altae. Emptores graves. Horae exhaustantes.

Absentia eius moralis est: urbs vim eius adhibet et exhaustam reddit.

Omnes «magiam» urbis New Orleans volunt. Nemo eas solvit quae eam creant.

Mulier Afroamericana paroeciarum pauperum –

annos 42 nata Extra urbem New Orleans iacet Louisiana rustica et egena. Domunculae, scholae infirmae, ministeria minima, mercedes ridiculae. Mulier Afroamericana hic tres partes simul agit: – operaria – mater – columna socialis communitatis.

Laborat ubicumque potest: – domus senum – tabernae commodae – culinae cibi celeris – purgatio – cura informalis.

Sine ea communitas non procedit. Attamen vivit cum mercedibus exiguis, angore perpetuo, parva cura valetudinis et praesentia constanti violentiae domesticae.

Absentia eius historica est: descendit ex eadem structura quae per generationes eam semper in imo scalae socialis posuit.

Mulier quae turbines superat – annos 39

nata

In Louisiana vita «stabilis» non exstat. Turbines omnia mutant: domus deletae, opera amissa, familiae separatae, memoriae amissae.

Mulier ea est quae: – liberos evacuat – documenta tuetur – domum aqua invasam purgat – a nihilo incipit – cautiones assecurationis gerit quae sero aut numquam solvunt – familiam tranquillam servat dum intus ipsa corrui.

Viris reconstructio corporea est. Mulieribus psychologica. Annum post annum.

Absentia eius ad naturam pertinet: quaeque tempestas partem virium eius aufert, donec fere nihil maneat. Nemo ei hoc restituit.

Mulier traditionum gravium – annos 51 nata

Louisiana traditionibus fortibus, penitus radicatis, paene sacris viget.

Mulier esse debet: – mater perfecta – figura domestica – lapis angularis familiae extensae – praesentia in ecclesia – senum curatrix – parvulorum dux – structura quae omnia sustinet.

Munus antiquum est, numquam renovatum.

Petitiones familiae recusare non potest. Respondere non potest.
«Non» dicere non potest. De se cogitare non potest sine culpae sensu.

Absentia eius culturalis et affectiva est: tam occupata est in omnibus sustinendis ut a se ipsa evanescat.

Epilogus – Louisiana

Louisiana mixtura est pulchritudinis et vulnerum non sanatorum.
Et in hoc chao cotidiano mulieres omnia continent: familiam, laborem, communitatem, traditiones, salutem animi.

Absentia earum paradoxum est: quo plura faciunt, eo minus videntur.

Louisiana mulieres non una vi delet. Eas delet mille viribus parvis cotidianis: paupertate, turbinibus, peregrinatione, historia gentium, muneribus familiaribus, defectu auxilii.

Deletio lenta est, profunda, tacita.

Meditatio – Louisiana

Quaeque civitas aliam absentiae formam ostendit. Louisiana eam ostendit quae oritur ex: – calamitatibus naturalibus – calamitatibus socialibus – calamitatibus familiaribus.

Civitas est ubi mulier pro omnibus superest, sed nemo pro ea superest.

Civitas est ubi vulnus consuetudo fit et consuetudo identitas.

Louisiana ostendit absentiam mulierum non esse tantum paupertatem aut iurium defectum. Est etiam lassitudo tam profunda ut nemo eam iam animadvertat.

Et ideo hoc caput magni momenti est: ut meminerimus post omnem chartulam epistularem urbis New Orleans mulierem esse quae aliquid tenet quod mundus videre non potest.

MAINE

Maine una ex civitatibus Americae pulcherrimis et asperrimis est. Silvae infinitae, orae frigidae, phari, vici piscatorii et silentium immensum. Terra amatoria est tantum iis qui visitant. Iis qui ibi vivunt, mera solitudo est.

Incolae rari sunt, distantiae longae, hiemes per menses durant, occasiones paucae sunt. Maine te non aggreditur: te consumit.

Mulieres hic tribus de causis evanescunt: – solitudo geographica – labores tempestivi instabiles – parvae communitates quae mutationem suffocant. Civitas est ubi natura dominatur et homines se accommodant. Semper. Nimis.

Mulier ex Maine non ictu cadit. Repetitione cadit.

Mulier vicorum piscatoriorum – annos 39 nata

Ora Maine piscatione viget: locustae marinae, aselli, tempora brevia et labor durus.

Mulier hic omnia gerit quae navis non gerit: – ordinatio – retia reficienda – venditiones – rationes familiae – familia – domus – necessitates subitae.

Mare procul pulchrum est. Comminus, dominus est qui non ignoscit.

Absentia eius oeconomica simul et corporea est: vivit in parte ubi lucra a caelo, a tempore anni, a fortuna pendent. Et cum tempus anni finitur, finitur etiam securitas.

Mulier quae in longa hieme vivit – 52

annos nata

Maine hieme murus est: nix, gelu, tenebrae, silentia infinita.

In mediterraneis – Millinocket, Greenville, regio lacuum – mulieres obeunt: – menses sine vero commercio sociali– viae periculosae– domus segregatae– parva cura valetudinis– animi demissio hiemalis late diffusa– distantia a ministeriis necessariis

Si aegrotat, exspectat. Si medico eget, per horas currum agit. Si animo corrui, nemo eam videt. Absentia eius geographica est: evanescit quia ab omnibus procul est.

Mulier laborum tempestivorum – annos 28 nata

Aestate Maine erumpit: peregrinatio, B&B, cauponiae, navigationes.

Mulier hic sine requie laborat: – ministrat – purgat – coquit – excipit – gerit – ordinat.

Labor durus est, male solutus, instabilis. Tres menses durat, deinde nihil.

Ab horis vehementibus ad hebdomades vacuas transit. A pecunia celeriter influente ad menses vitae vix servatae.

Absentia eius oeconomica est: semper inter duo tempora anni vivit, sed neutri pertinet.

Mulier parvarum communitatum – annos 46 nata

Oppida parva Maine communitates clausae sunt: omnes de omnibus omnia sciunt, et nemo umquam vere mutatur.

Mulier hic simplex esse debet: – mater – operaria stabilis – praesentia fida – «bona persona» secundum leges loci.

Se ipsam renovare non potest. Opus facile mutare non potest. Communitatem relinquere non potest quin iudicetur.

Absentia eius culturalis est: plus ad regionem pertinet quam ad se ipsam. Captiva est non malitiae, sed consuetudinis.

Epilogus – Maine

Maine civitas est quae te in silentio observat. Et silentium, cum nimium est, onus fit.

Mulieres hic evanescent in distantis, in temporibus anni, in muneribus repetitis, in laboribus precariis, in vicis clausis, in longis hiemibus.

Absentia non est manifesta. Sub cute est. Res cotidiana est.

Maine non ferit. Te abire sinit.

Meditatio – Maine

Quaeque civitas formam absentiae revelat. Maine eam revelat quae ex geographia nascitur:

Quo pulchrior regio, eo durior iis qui ibi vivunt.

Hic mulier non certamine deletur, sed quiete. Repetitione. Distantia. Frigore quod numquam transit. Vita quae contrahitur.

Maine unum docet: absentia feminea etiam regio esse potest. Tabula geographica. Tempus anni quod numquam finitur.

Et ideo hoc caput necessarium est: quia America non est tantum violentia aut chaos. Est etiam silentium quod consumit.

MARYLAND

Maryland civitas fallax est. Parva, Oceano Atlantico imminens, prope urbem Washington. Elegans in superficie, implicata intus.

Regio est in duas partes scissa: – suburbia divitia, erudita, tuta, ordinata – urbes difficiles, pauperes, sceleribus et derelictione notatae.

Una est ex civitatibus Americae quae maximum redditum medium habent et simul una ex iis quae inaequalitates manifestissimas.

Mulieres hic non una de causa evanescent. Evanescent propter nimios mundos quibus se accommodare debent: metropolim, suburbia, rem publicam, rem sanitariam, paupertatem urbanam, identitates gentium.

Absentia mulierum in Maryland multiplex est.

Variat secundum codicem cursualem.

Mulier ex urbe Baltimore – annos 34 nata

Urbs Baltimore una est ex urbibus Civitatum Foederatarum implicatissimis: paupertas radicata, scelera multa, solitudo socialis, ministeria nimis onerata, scholae in periculo.

Hic mulieres omnia continent: – liberi – labor precarius – vici periculosi – sumptus vitae immodici – vecturae lentae – defectus verae tutelae.

Laborat ubicumque potest: in superforis, in clinicis, in centris auxilii, in cauponis cibi celeris, in domibus senum, in purgatione. Absentia eius urbana est: urbs de «renovatione» loquitur sed numquam a vita eius incipit.

Systemati visibilis est tantum cum ut manus operaria servit.
Evanescit cum iura eius agnoscenda sunt.

Mulier suburbiorum divitum – annos 42 nata

Pars dives Maryland perfecta est: domus cinematographo dignae,
reditus alti, scholae lectae, cursus honorum ambitiosi, familiae
bene compositae.

Mulier hic alia de causa evanescit: pressione perfectionis.

Locus est certaminis ubi munus femineum inculpatum esse debet:
– totius familiae administratio – imago socialis alta – liberi
perfecti – opera voluntaria coacta – labor aut cursus parallelus qui
numquam coniugem «obumbrare» debet.

Vivit in condicione quae eam semper praesentem vult, numquam
cedentem, numquam lassitudinem ostendentem.

Absentia eius ad identitatem pertinet: communitas eam munus
habet, non personam.

Mulier Afroamericana centralis

Tractus – annos 45 nata Maryland unam habet ex communitatibus
Afroamericanis maximis et potentissimis in Civitatibus Foederatis.

Mulieres hic vis motrix societatis sunt: – in re sanitaria laborant –
in scholis laborant – officia et administrationem publicam regunt
– magnas familias continent – communitates integras sustinent.
Sed cum duplici onere vivit: gentis et sexus.

Omnia facit. Omnia tenet. Ubique apparet. Sed raro auditur.

Absentia eius politica est: civitatem sustinet nec tamen ad mensas
sedet ubi consilia capiuntur.

Mulier quae in re sanitaria laborat – annos 37 nata

Maryland una est ex civitatibus quae plurimas operarias rei sanitariae habent, propter propinquitatem urbis Washington et magna valetudinaria regionis.

Mulieres hic intra systema vivunt quod numquam postulare desinit: – vices sine fine – sectiones oneratae – necessitates subitae iteratae – officia gravissima – parva tutela psychologica – stipendia quae ictum affectivum non compensant.

Ea est quae omnes curat: senes, liberos, aegros diuturnos, necessitates urbanas, calamitates naturales.

Absentia eius ad opus pertinet: necessaria est, sed vox eius in consiliis sanitariis perquam leve pondus habet.

Epilogus – Maryland

Maryland civitas est in contrariis acribus aedificata: divitiae extremae et paupertas extrema, res publica potentissima et vici derelicti, cursus splendidi et labores minimi. Mulieres hic omnes has contradictiones simul experiuntur. Quaeque pars Maryland aliam deletionis formam habet: urbanam, socialem, ad identitatem pertinentem, gentilem, sanitariam.

Absentia earum effectus communis est: civitas procedit quia illae firmae stant.

Et hac ipsa de causa non videntur.

Meditatio – Maryland

Quaeque civitas subtilem narrationem absentiae mulierum revelat. Maryland implicatissimam revelat: mulieres in omni gradu sociali exstant, attamen ibi ipsum neglectae sunt ubi systema formatur.

Hic mulieres sunt: – spina dorsi suburbiorum divitum– motor communitatum nigrarum– praebitrix curae sanitariae– salus vicorum pauperum.

Attamen ut vis politica non agnoscitur, in medio consiliorum non ponitur, non defenditur.

In Maryland absentia non est paupertas aut solitudo. Est dispropertio: mulieres plus dant quam civitas reddit.

Et ideo hic in volumine locum suum invenit.

MASSACHUSETTS

Massachusetts una ex civitatibus Americae sapientissimis est. Universitates praestantissimae, valetudinaria orbis terrarum optima, centra investigationis, technologia, innovatio. Foris unus ex locis terrae propectissimis et «iustissimis» videtur: eruditio alta, reditus alti, consilia moderna, ministeria plena.

Sed veritas implicatior est.

Massachusetts regio duarum celeritatum est: – qui ad circulos scientiae pertinent – qui extra illas ianuas manent.

Civitas est quae de progressu loquitur, sed sub ingenti pressione culturali vivit. Et illa pressio praesentiam mulierum lente opprimit.

Mulieres hic non evanescunt propter defectum eorum quae habent. Evanescunt propter expectationum abundantiam: cursus honorum, familia, normae excelsae, effectus constantes, exemplaria socialia perfecta.

Absentia mulierum in Massachusetts moderna est, culta, exquisita — et vastans.

Mulier universitatis praestantissimae – annos 33 nata

Massachusetts cor academicum planetae est. Futurum scientiae intra illa campora decernitur.

Investigatrix ingreditur cum facultatibus summis, sed se invenit coram systemate quod postulat:

– sine intermissione edere – cum collegis protectis certare – conventus, seminaria, magnos eventus habere – imaginem semper splendidam servare – vitae privatae per annos renuntiare

Conditio progressiva videtur, sed loca potestatis virilia manent. Quae investigant aërem excellentiae spirant... et attritionis.

Absentia eius institutionalis est: scientiam gignit, sed raro imperat.

Mulier advena in purgatione et cibis ministrandis – annos 29 nata

Extra campora sua quasi picta, Massachusetts labore advenarum viget: Latinae, Haitianae, Brasiliae, Capoviridenses, Africanae.

Eae sunt quae: – officia optimatum purgant – in cauponis universitatum coquunt – vices in deversoriis obeunt – culinas cauponarum urbis Boston regunt – senes curant – aliorum liberos curant.

Vitae durae, lucra exigua, pensiones caelo altiores.

Absentia eius oeconomica et politica est: urbem Americae eruditissimam supra aquam tenet nec a quoquam agnoscitur.

Mulier clinicarum et valetudinariorum – annos 41 nata

Massachusetts centrum curae sanitariae provectae est. Post magna nomina milia mulierum sunt: nosocomae, technicae, ministrae sectionum, adiutrices, auxiliatrices.

Vices impossibiles. Angor perpetuus. Officia ingentia. Aegri difficiles. Sumptus vitae altissimi. Parva quies.

Absentia eius ad opus pertinet: motor est optimae curae sanitariae Americae, sed systema eam non ut personam videt: tantum ut munus.

Mulier ex vicis duris – annos 35 nata

Ultra campora et suburbia opulenta, Massachusetts veram et duram paupertatem habet, instrumentis communicationis invisibilem.

Mulier quae hic vivit obit: – pensiones intolerabiles – scholae fragiles – violentia late diffusa – ministeria insufficientia – vecturae precariae – labores vilis mercedis – discrimen gentium structurale.

Cotidie superstes est.

Absentia eius urbana est: in narrationem «perfectam» Massachusetts non quadrat, itaque systema eam negligit.

Epilogus – Massachusetts

Haec civitas paradoxum manifestum est: quo cultior est, eo magis exspectat ut mulieres omnia gerant.

Absentia hic non est inscitia. Est hyper-excellentia. Est opinio, in regione provecta, «omnia bene futura esse».

Non omnia bene se habent.

Mulieres onera ingentia et invisibilia ferunt: academica, sanitaria, familiaria, oeconomica.

Massachusetts procedit quia illae laborant. Et hac ipsa de causa evanescent.

Meditatio – Massachusetts

Quaeque civitas aliud vulnus ostendit. Massachusetts id ostendit quod sub cultura sua latet.

Hic mulieres non delentur quia occasionibus carent. Delentur quia nimias habent, et nemo eas tuetur dum eis occurrunt.

Deletio moderna est: non violenta, non clamosa, non manifesta. Sed tota.

Et ideo Massachusetts caput necessarium est: ut meminerimus progressum non sufficere si eas quae eum sustinent non vere liberat.

MICHIGAN

Michigan sceletus est Americae industrialis. Civitas quae autocinetum creavit, quae ipsam ideam classis operariae Americanae aedificavit — et quae omnia dilabi vidit. Officinae clausae, urbes exinanitae, vici derelicti, aqua contaminata, dependentiae, infrastrukturae senescentes, mercedes imminutae.

Civitas est quae ascensum, declinationem et resilientiam experta est. Et per omnia mulieres pertulerunt quae viri non iam sustinere poterant.

Michigan mulieres non semel delet. Eas consumit, diem post diem, tribus viribus: – industria corruens – urbes se exinanientes – difficultates naturales omnia veneno inficientes. Absentia mulierum hic effectus est oeconomiae fractae quae postulare pergit dum fere nihil dat.

Mulier ex urbe Detroit – annos 38 nata

Urbs Detroit signum universale ruinae industrialis est. Vici vacui, domus derelictae, ministeria fragilia, scholae pecunia carentes, paupertas historica.

Mulieres hic vivunt cum: – laboribus precariis – vecturis infidis – violentia late diffusa – sumptibus immodicis – defectu retium socialium solidarum – officiis familiaribus totis.

Laborat ubicumque opus invenit: in superforis, in clinicis, in centrīs telephonicis, in cauponis, in cooperativis localibus.

Absentia eius urbana est: urbs toto orbe celebris, quae tamen eas non aspicit quae eam stantem tenent.

Urbs Detroit historiam suam industrialem celebrat. Mulieres quae ruinam eius superaverunt non celebrat.

Mulier ex urbe Flint – annos 34 nata

Urbs Flint vulnus nationale est. Aqua per annos venenata, liberi venenati, familiae a civitate proditae.

Mulier hic scandalum ipsa experta est: – aqua toxica coxit – liberos aqua periculosa lavit – cum institutionibus pugnavit quae evidentiam negabant – domos cum ingentibus difficultatibus sanitariis rexit – eligere debuit inter rationes solvendas et aquam in lagoenis emendam. Absentia eius ad naturam pertinet: civitas defecit, et illa pretium solvit.

Flint non est tantum tragoedia. Exemplum est quam parvi vita mulieris pauperis in America aestimetur.

Mulier officinarum pristinarum – annos 46 nata

Olim officinae in Michigan stabilitatem praebebant: mercedes aequas, domum, familiam, futurum.

Deinde omnia corruerunt: translatio operum ad externos, robotizatio, clausurae, dimissiones gregatim.

Mulieres hic cito se renovare debuerunt: – superfora – auxilium – purgatio – parva ministeria – labores ex parte temporis – vices divisae.

Ab industria gravi ad precarietatem cotidianam.

Absentia eius oeconomica est: securitatem amisit, spem amisit, tutelam amisit quam habebat cum autocinetum mundo dominabatur.

Mulier rustica – annos 50 nata

Michigan rusticum vastum est: regiones lacuum, silvae, communitates segregatae, oppida parva et lenta.

Mulier hic obit: – hiemes asperas – dependentias quae maritos et liberos feriunt – curam sanitariam remotam – labores tempestivos – solitudinem – vecturas fere nullas.

Vita est accommodationis perpetuae. Nullum auxilium, nullum incrementum, nulla retia solida. Absentia eius geographica est: in chiliometris evanescit, in silentio, in consuetudine vitae servandae.

Epilogus – Michigan

Michigan civitas est quae cicatrices praeteriti et consequentias praesentis fert.

Mulieres firmae stant: Detroit, Flint, regiones rusticae, officinae pristinae, vici duri, familiae resilientes.

Sed dum sustinent, evanescent: – inter infrastructuras corruentes – inter aquas pollutas – inter labores precarios – inter urbes semivacuas – inter oeconomias deficientes.

Michigan praeteritum suum gloriosum celebrat. Mulieres praesens solvunt.

Meditatio – Michigan

Quaeque civitas aliam absentiae formam ostendit. Michigan eam demonstrat quae ex fragilitate structurarum oritur: cum officina cadit, communitas cadit. Et cum communitas cadit, mulier est quae stans manet — sola.

Absentia mulierum hic effectus est vitae totius in labore assiduo consumptae: opus, liberi, domus, discrimina oeconomica, calamitates naturales, ministeriorum deminutiones, violentia urbana.

America est quae non iam procedit et quae exspectat ut mulieres nihilominus laborent. Et ideo hoc caput magni momenti est.

MINNESOTA

Minnesota civitas est quae omnibus placet: lacus, natura, ordo, eruditio, humanitas, longae hiemes et vita «quieta». Hoc est quod foris vident.

Intus aliter est. Civitas est quae dimidium anni in gelu vivit, cum communitatibus quae apertae videntur sed revera clausissimae sunt, cum urbibus quae se progressivas venditant sed contentiones gentium penitus radicatae celant, cum systemate sociali quod tantum procedit quamdiu tu operaris — et mulieres semper operantur.

Hic mulier non in chao evanescit. Evanescit in apparenti probitate. In silentio. In frigore. In expectationibus «lenibus» quae eam magis opprimunt quam violentia aperta.

Minnesota non aggreditur. Consumit.

Mulier vicorum advenarum – annos 32 nata

Minnesota unam habet ex communitatibus advenarum maximis et conspicuis in Civitatibus Foederatis: Somalos, Hmong, Aethiopes et Latinos. Et mulieres in corde harum communitatum sunt.

Inter duos mundos vivunt: – cultura originis – systema Americanum rigidum et carum. Laborant ut: – adiutrices sanitariae – purgatrices – ministrae ciborum – nutrices infantium – rectrices vehiculorum – mediatrices culturales.

Duas linguas loquuntur, liberos educant, magnas familias sustinent. Sine intermissione.

Absentia earum culturalis et oeconomica est: vis motrix communitatum sunt, sed societas eas ut praesentiam ministram tractat.

Visibiles sunt ut numeri, invisibiles ut personae.

Mulier quae in opere sociali laborat – annos 38 nata

Minnesota multum in ministeriis socialibus collocat. Sed quae verum opus faciunt semper mulieres sunt: in centris familiarum, in inceptis educationis, in perfugiis, in institutis publicis.

Eas «angelos sociales» appellant. Operariae sunt male solutae et nimis oneratae.

Historiae ad ferendum durae, necessitates subitae perpetuae, homines adiuvandi sine instrumentis idoneis, perpetua affectuum moderatio.

Absentia earum ad professionem pertinet: partem societatis fragilissimam sustinent, sed systema eas sustinere non potest.

Mulier longarum hiemum – annos 50

Minnesota hieme quasi alius planeta est: menses nivis, viae glaciatae, solitudo coacta. In mediterraneis et in oppidis parvis mulieres vivunt: – chiliometris ab omnibus remotae – parva cura valetudinis – consuetudine monotona – difficultatibus domesticis sine retibus auxilii – hieme quae etiam in caput intrat.

Cum procul es, sola es. Et cum sola es in Minnesota, nemo videt.

Absentia eius geographica est: in nive evanescit, in distantia, in silentio.

Partes necessariae – annos 40 nata

Minnesota civitas est quae tribus columnis innititur: – cura sanitaria – eruditio – distributio ciborum.

Tres partes in quibus mulieres dominantur. Vices longae, officia gravia, defectus personarum, angor perpetuus.

Eae sunt quae civitatem procedentem tenent cum calor ad -25 descendit. Eae sunt quae abesse non possunt, etiam si aegrotant.

Absentia earum ad opus pertinet: consistere non possunt, sed nemo systema aedificat quod eas tueatur.

Epilogus – Minnesota

Minnesota civitas est foris frigida, intus calida. Mulieres omnia in aequilibrio servant: communitates advenarum, ministeria socialia, curam sanitariam, scholas, familias segregatas.

Absentia earum tribus elementis constat: – gelu – silentium – officium sine agnitione. Nullum chaos, nullus strepitus, nulla violentia spectabilis. Tantum quies quae consumit.

Meditatio – Minnesota

Quaeque civitas suam absentiae formam ostendit. Minnesota «urbanissimam» ostendit: deletionem per benignitatem apparentem.

Hic in te non clamant. Tibi aperte non obstant. Te non aggrediuntur.

Te simpliciter solam operari sinunt. Et semper operari debes.

Minnesota civitas est ubi mulieres invisibiles fiunt non quia infirmas sunt, sed quia nimis fortes sunt ut adiuventur.

Et ideo hoc caput magni momenti est: ut ostendat etiam civitates «bonas» graves absentias habere.

MISSISSIPPI

Mississippi cor est Meridiei profundissimi. Civitas est quae adhuc pondus historiae suae fert: servitutem, paupertatem radicam,

segregationem, defectum ministeriorum, infrastructuras minimas, eruditionem pecunia carentem.

Unus est ex locis ubi feminam nasci significat cum tribus impedimentis incipere: – paupertas hereditaria – munera familiaria rigida – civitas quae nihil praebet. Hic mulieres non evanescunt propter eventum. Evanescunt quia in societate vivunt quae numquam ad eas tuendas excogitata est.

Absentia mulierum in Mississippi tota est: oeconomica, culturalis, sanitaria, politica, gentilis.

Civitas est ubi mulieres omnia tenent et nihil accipiunt.

Mulier Afroamericana deltae – annos 40 nata

Delta Mississippi unus est ex locis pauperrimis Civitatum Foederatarum. Cultura, musica et historia mirum in modum dives, attamen incuria politica, defectu ministeriorum et ingenti inaequalitate vastatus.

Mulier Afroamericana hic cardo communitatis est: – liberos et nepotes educat – in scholis fragilibus laborat – curam familiae praebet – vices in domibus senum obit – domos et instituta purgat – totum vicum sustinet.

Sine ea Delta uno die rueret.

Absentia eius historica et gentilis est: civitas eam numquam in medio cuiusquam rei posuit. Omnia dat, nihil accipit.

Mulier agrorum pauperiorum – annos 48 nata

Mississippi rusticum vastum est. Oppida minima, domus remotae, ecclesiae ubique, valetudinaria fere nulla.

Mulier vivit cum: – milibus passuum ab omnibus remota – morbis diuturnis non curatis – vecturis minimis – laboribus tempestivis aut precariis – domibus veteribus difficilibus ad conservandum – sensu solitudinis qui modus vivendi fit.

Si quid subitum accidit, nemo in tempore advenit.

Absentia eius geographica est: nimis procul vivit ut attingatur et nimis pauper ut audiatur.

Mulier quae in infimis ministeriis laborat – annos 33 nata

Mississippi una est ex civitatibus terrae ubi mercedes infimae sunt. Et hi labores, sine exceptione, mulierum sunt.

Mulier hic laborat in: – catenis vilibus – superforis vilibus – cauponis cibi celeris – purgatione – cura informalis aegrorum et senum – infantium custodia non inscripta.

Vices durae, nulla iura, nullae horae stabiles. Multum laborat, parum lucratur, et superest.

Absentia eius oeconomica est: sine eius labore Mississippi lente consisteret, sed civitas eam tractat quasi quaelibet eam substituere posset.

Mulier traditione religiosa capta – annos 55 nata

Religio in Mississippi non est factor. Est systema.

Mulier hic debet: – mater esse – devota esse – familiae fulcimentum esse – exemplar morum esse – «fortis» esse etiam cum non est.

Separari non potest sine nota. Vitam mutare non potest quin iudicium excitet. Se ante familiam ponere non potest.

Absentia eius culturalis et affectiva est: educata est ut omnes sustineret, sed nemo eam sustinet.

Epilogus – Mississippi

Mississippi civitas est quae tardissime mutatur. Et in hac tarditate mulieres perduntur.

Eae sunt quae scholas, tabernas, ecclesias, familias et communitates procedentes tenent. Eae sunt quae continent quod gubernatio continere non potest.

Attamen evanescunt in structura quae eas numquam centrales habet.

Absentia hic non est casus. Est traditio.

Meditatio – Mississippi

Quaeque civitas formam absentiae ostendit. Mississippi antiquissimam et crudelissimam ostendit.

Hic mulieres non tantum invisibiles sunt. Pro certo habentur. Ut opes naturales habentur: semper praesto, numquam defensae.

Mississippi veritatem asperam demonstrat: cum historia non mutatur, mulieres pretium summum solvunt.

Ideo hoc caput unum ex gravissimis voluminis est: quia ostendit quid maneat cum civitas generationes integras deserit et exspectat ut mulieres eas servent.

Ferdinando Frega